MACIEJ SZPUNAR
FŐTANÁCSNOK INDÍTVÁNYA
Az ismertetés napja: 2016. január 13.[1]

C-597/14. P. sz. ügy

Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)
kontra

Xavier Grau Ferrer

„Fellebbezés — Közösségi védjegy — Korábbi védjegy jogosultjának felszólalása — A korábbi védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítéka — A késedelmesen előterjesztett bizonyíték fellebbezési tanács általi figyelembevétele — 207/2009/EK rendelet — 74. cikk, (2) bekezdés — 2868/95/EK rendelet — 50. szabály, (1) bekezdés, harmadik albekezdés”

I – **Bevezetés**

1. Fellebbezésében a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) az Európai Unió Törvényszékének 2014. október 24-i Grau Ferrer kontra OHIM – Rubio Ferrer (Bugui va)[2] ügyben hozott azon ítéletének hatályon kívül helyezését kéri, amelyben a Törvényszék helyt adott az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Xavier Grau Ferrer, illetve J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer közötti felszólalási eljárásban hozott határozat[3] hatályon kívül helyezése iránti keresetnek.

2. E fellebbezés különösen az OHIM gyakorlata szempontjából lényeges eljárásjogi szempontra, nevezetesen a fellebbezési tanácsoknak a 207/2009/EK tanácsi rendelet[4] 76. cikkének (2) bekezdése értelmében vett, késedelmesen előterjesztett bizonyíték elfogadása esetén fennálló hatáskörének terjedelmére vonatkozik.

3. Ez a kérdéskör, amelyet a Bíróságnak korábban már volt alkalma körüljárni,[5] további joggyakorlati és szabályozási kérdéseket vet fel.

1 — Eredeti nyelv: francia.

2 — T-543/12, EU:T:2014:911 (a továbbiakban: megtámadott ítélet).

3 — A 2012. október 11-i határozat (R-274/2011-4. és R-520/2011-4. sz. egyesített ügyek, a továbbiakban: vitatott határozat).

4 — A közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.).

5 — OHIM kontra Kaul ítélet (C-29/05 P, EU:C:2007:162); New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítélet (C-621/11 P, EU:C:2013:484); Centrotherm Systemtechnik kontra centrotherm Clean Solutions ítélet (C-609/11 P, EU:C:2013:592); Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM ítélet (C-610/11 P, EU:C:2013:593); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

II – **Jogi háttér**

A – *A 207/2009/EK rendelet*

4. A 207/2009/EK rendelet 41. cikkének a megjelölés közösségi védjegyként való lajstromozásával szembeni felszólalás előterjesztését szabályozó (3) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A felszólalást írásban kell benyújtani, és abban meg kell jelölni az annak alapjául szolgáló okokat. […] Az [OHIM] által megjelölt határidőn belül a felszólaló állításainak alátámasztására tényeket, bizonyítékokat és érveket terjeszthet elő.”

5. E rendelet 76. cikkének (2) bekezdése szerint:

„Az [OHIM] figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket az érintett felek nem kellő időben terjesztettek elő.”

B – *A 2868/95 rendelet*

6. A 2868/95/EK rendelet[6] 15. szabályának (2) bekezdésében a következő szerepel:

„A felszólalásnak a következőket kell tartalmaznia:

[…]

b) a felszólalás alapját képező korábbi védjegy vagy korábbi jog egyértelmű azonosítása, konkrétan:

   i. […] a korábbi védjegy ügyszáma vagy lajstromszáma, annak jelzése, hogy a korábbi védjegy lajstromozva van-e vagy lajstromozás iránti bejelentés-e, valamint annak a tagállamnak a feltüntetése, ideértve indokolt esetben a Benelux-államokat, amelyben vagy amely esetében a korábbi védjegy oltalom alatt állt, vagy indokolt esetben annak feltüntetése, hogy az közösségi védjegy;

[…]

e) a korábbi védjegy lajstromozás vagy bejelentés szerinti megjelölése; ha a korábbi védjegy színes, a megjelölés színesben történik;

[…]”

7. E rendelet 19. szabálya szerint:

„(1) A Hivatal lehetőséget ad a felszólalónak, hogy benyújtsa a felszólalása alátámasztására szolgáló tényeket, bizonyítékokat és érveket […] az általa megadott határidőn belül, amely legalább 2 hónap attól a naptól kezdve, amelyen a felszólalási eljárást megkezdettnek tekintik […].

6 — A 2005. június 29-i 1041/2005/EK bizottsági rendelettel (HL 2005. L 172., 4. o.) módosított, a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i 2868/95/EK bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 189. o.) (a továbbiakban: 2868/95 rendelet).

(2) Az (1) bekezdésben említett határidőn belül a felszólaló benyújtja a korábbi védjegye vagy joga létezésének, érvényességének és az oltalom terjedelmének bizonyítékát [helyesen: fennállásának, érvényességének és az oltalom terjedelmének bizonyítékát], valamint a felszólalásra való jogosultságát igazoló bizonyítékot. A felszólaló különösen az alábbi bizonyítékokat nyújtja be:

a) ha a felszólalás alapja olyan védjegy, amely nem közösségi védjegy, a benyújtásának vagy lajstromozásának bizonyítéka az alábbiakkal igazolva:

[…]

ii. ha a védjegyet lajstromba vették, a megfelelő lajstromozási igazolás [helyesen: lajstromozási okirat] és adott esetben a legújabb megújítási igazolás másolata, amely feltünteti, hogy a védjegy oltalmának időtartama meghaladja az (1) bekezdésben említett határidőt és annak bármilyen meghosszabbítását, vagy a védjegyet lajstromba vevő igazgatási szerv által kibocsátott egyenértékű dokumentum másolata;

[…].”

8. E rendelet 20. szabályának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a 19. szabály (1) bekezdésében említett határidő lejártáig a felszólaló nem bizonyítja a korábbi védjegyének vagy jogának meglétét, érvényességét és oltalmi hatályát [helyesen: fennállását, érvényességét és az oltalom terjedelmét], […] a felszólalást elutasítják mint megalapozatlant.”

9. A 2868/95 rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Ha a fellebbezés a felszólalási osztályok egyikének határozata ellen irányul, a fellebbezési tanács a rendeletben és e szabályokban megállapított vagy a felszólalási osztály által a rendelettel és e szabályokkal összhangban megadott határidőn belül benyújtott tényekre és bizonyítékokra korlátozza a fellebbezés vizsgálatát, kivéve ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a [207/2009/EK] rendelet [76]. cikkének (2) bekezdése értelmében további vagy kiegészítő tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni.”

III – **A jogvita előzményei**

10. 2008. október 23-án J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer a „Bugui va” szóelemeket tartalmazó ábrás közösségi védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtottak be az OHIM-hoz egyes, a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás (a továbbiakban: Nizzai Megállapodás) szerinti 31., 35. és 39. osztályba tartozó termékek és szolgáltatások tekintetében.

11. 2009. augusztus 10-én Grau Ferrer felszólalással élt e lajstromozással szemben az alábbi két, korábbi védjegyre hivatkozással, amelyek a „Bugui” szóelemet tartalmazó ábrás megjelölésből állnak:

– a 2600724. sz. spanyol védjegy, amelyet a Nizzai Megállapodás szerinti 31. osztályba tartozó valamennyi termék tekintetében lajstromoztak;

– a 2087534. sz. közösségi védjegy, amelyet a Nizzai Megállapodás szerinti 31., 32. és 39. osztályba tartozó termékekre és szolgáltatások tekintetében lajstromoztak.

12. 2010. december 21-én az OHIM felszólalási osztálya részben helyt adott a felszólalásnak.

13. Egyrészről elutasította a spanyol védjegyre alapozott felszólalást, miután megállapította, hogy a kérelmező a megjelölt határidőn belül nem nyújtott be az e védjegy megjelölését tartalmazó, és ezáltal annak fennállását bizonyító dokumentumot. Másrészről részben helyt adott a közösségi védjegyre alapozott felszólalásnak, figyelemmel a bejelentett védjeggyel való összetévesztés veszélyére, egyes bejelentett termékek tekintetében.

14. E döntés ellen két fellebbezést nyújtottak be: Grau Ferrer 2011. február 10-én, J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer pedig 2011. február 14-én.

15. Az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa a vitatott határozattal helyt adott J. C. Rubio Ferrer és A. Rubio Ferrer fellebbezésének, míg Grau Ferrer fellebbezését elutasította.

16. A spanyol védjegyre alapozott felszólalást illetően a fellebbezési tanács megerősítette a felszólalási osztály határozatát, miszerint nem nyújtottak be az e védjegy fennállására vonatkozó bizonyítékot.

17. A közösségi védjegyre alapozott felszólalást illetően a fellebbezési tanács – ellentétben a felszólalási osztállyal – úgy vélte, hogy a benyújtott bizonyítékok nem voltak elegendők annak bizonyítására, hogy e védjegy olyan tényleges használat tárgyát képezte, amely nem érinti annak megkülönböztető képességét. Következésképpen hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, és a Grau Ferrer által benyújtott fellebbezést teljes egészében elutasította.

IV – **A megtámadott ítélet**

18. A Törvényszék Hivatalához 2012. december 18-án benyújtott keresetével Grau Ferrer a vitatott határozat hatályon kívül helyezését kérte.

19. Keresetének alátámasztására az alábbi három jogalapra hivatkozott: először is a 207/2009/EK rendelet 75. és 76. cikkének, valamint a 2868/95/EK rendelet 50. szabályának megsértésére, másodszor a korábbi közösségi védjegy tényleges használatának téves értékelésére, és harmadszor az összetévesztés veszélyének téves értékelésére.

20. A Törvényszék az első jogalapnak a megtámadott ítélet 17–52. pontjában helyt adott, azzal az indokkal, hogy a spanyol védjegyre alapozott felszólalást illetően a fellebbezési tanács elmulasztotta a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből, valamint a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből eredő mérlegelési jogkörének gyakorlását.

21. A Törvényszék megállapította, hogy a fellebbezési tanács feladata annak – megfelelő indokolás melletti – eldöntése, hogy a korábbi spanyol védjegy érvényességének bizonyítéka figyelembe vehető-e annak ellenére, hogy ezt a bizonyítékot első alkalommal tárják elé, és amely ebből következően késedelmesen előterjesztettnek minősül.

22. Ezen eljárásjogi jogsértés joghatásait illetően a Törvényszék kifejtette, hogy nem az ő feladata annak első alkalommal történő vizsgálata, hogy a korábbi védjegy érvényességére vonatkozóan késedelmesen előterjesztett bizonyíték figyelembe vehető-e, mivel ezt az értékelést a fellebbezési tanácsnak kell elvégeznie a vitatott határozat hatályon kívül helyezését követően általa meghozott határozat keretein belül.

23. Egyébiránt a Törvényszék a megtámadott ítélet 72–88. pontjában helyt adott a második jogalapban foglalt harmadik kifogásnak is, miután a korábbi közösségi védjegyre alapozott felszólalás tekintetében megállapította, hogy a Grau Ferrer által az OHIM-hoz a tényleges használatra vonatkozóan benyújtott bizonyíték elegendő volt, mivel olyan megjelölésekre vonatkozott, amelyek összességükében megegyeztek e korábbi védjegy lajstromozott alakjával.

24. Következésképpen a Törvényszék a harmadik jogalap vizsgálatának szükségessége nélkül hatályon kívül helyezte a vitatott határozatot.

V – **A felek kérelmei**

25. Fellebbezésében az OHIM azt kéri, hogy a Bíróság helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, és – amennyiben helyt ad a fellebbezésnek – utasítsa el a vitatott határozat ellen benyújtott keresetet, vagy ennek hiányában utalja vissza az ügyet a Törvényszék elé, valamint Grau Ferrert kötelezze a költségek viselésére. A Törvényszék előtti eljárás egyéb felei nem nyújtottak be kérelmet.

VI – **Elemzés**

26. Az OHIM három fellebbezési jogalapra hivatkozik.

27. Az első és a második jogalap – két különböző szempontból – a fellebbezési tanács késedelmesen előterjesztett bizonyíték elfogadására vonatkozó jogkörét megállapító rendelkezések, nevezetesen a 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésének, valamint a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdésének megsértésére hivatkozik.

28. Elemzésemet e két jogalapra fogom összpontosítani. A 207/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának megsértésére vonatkozó harmadik jogalapot ugyanis mint elfogadhatatlant – az alábbiakban röviden kifejtendő okok miatt –azonnal el kell utasítani.

A – *A megtámadott ítélet indokolásáról*

29. Elsődlegesen úgy vélem, hogy a megtámadott ítéletnek az első és második jogalap által támadott 43–46. pontjában foglalt indokokra vonatkozó téves indokolás hivatalbóli megállapításának van helye.

30. A Törvényszék ezekben a pontokban válaszolt az OHIM azon érvelésére, miszerint a fellebbezési tanácsnak jogában áll mérlegelési jogköre gyakorlását mellőzni, amennyiben a késedelmesen előterjesztett bizonyíték teljes mértékben új, és nem pusztán kiegészítő jellegű.

31. A Törvényszék e tekintetben megállapítja, hogy a fellebbezési tanács a szóban forgó bizonyítékot elutasította „annak vizsgálata nélkül, hogy az új vagy kiegészítő bizonyítéknak minősül-e” (a megtámadott ítélet 43. pontja), és hogy egyébiránt ez a bizonyíték nem volt „teljes mértékben új” (ezen ítélet 44. pontja). Ezután a Törvényszék megállapítja, hogy „függetlenül attól, hogy [a szóban forgó okirat] kiegészítő jellegű-e vagy sem”, a fellebbezési tanács jogkörrel bír annak figyelembevételére (45. pont), és visszautasítja az OHIM azon érvelését, miszerint az új bizonyítékok e mérlegelési jogkörből ki lennének zárva (az említett ítélet 46. pontja).

32. Álláspontom szerint ezen indokok logikai sorrendje nem következik egyértelműen a megtámadott ítéletben foglalt indokolásból.

33. Egyrészről ugyanis a Törvényszék kifogásolja, hogy a fellebbezési tanács annak vizsgálata nélkül utasította el a szóban forgó bizonyítékot, hogy az „új vagy kiegészítő”-e, és megállapítja, hogy a fenti bizonyíték nem volt „teljes mértékben új” (a megtámadott ítélet 43. és 44. pontja). Másrészről a Törvényszék rámutat, hogy „ezen felül” ennek a kérdésnek nincs jelentősége, mivel a hivatkozott rendelkezéseket az „okirat kiegészítő jellegétől függetlenül” alkalmazni kell, és az ugyanúgy vonatkozik az „új bizonyítékokra” is (az említett ítélet 45. és 46. pontja).

34. Mivel a fenti két jogalap egymásnak ellentmondó, úgy kell tekinteni, hogy a kettő közül az egyik a meghatározó, a másik felesleges.

35. A Törvényszék ugyanis elmulasztotta az OHIM azon érvének egyértelmű megválaszolását, miszerint a fellebbezési tanácsok nem rendelkeznek mérlegelési jogkörrel új bizonyíték előterjesztése esetén, és következésképpen elmulasztotta az általa alkalmazni kívánt eljárási szabály tartalmának megmagyarázását is.

36. Mindazonáltal megjegyzem, hogy a téves indokolás nem vezet a megtámadott ítélet hatályon kívül helyezéséhez, amennyiben annak rendelkező része egyéb jogi indokok alapján megalapozottnak tekinthető.[7] A jelen esetben álláspontom szerint ez a helyzet áll fenn.[8]

B – *A 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésének, valamint a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdésének megsértéséről (a fellebbezés első és második jogalapja)*

37. Első jogalapjában az OHIM azt állítja, hogy a Törvényszék téves kritériumokra támaszkodott annak megállapításakor, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyíték nem volt „teljes mértékben új" (a megtámadott ítélet 43. és 44. pontja). Második jogalapjában az OHIM kifogásolja a megtámadott ítélet azon indokolását, miszerint a fellebbezési tanács mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntésére, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékot elfogadja-e, függetlenül annak vizsgálatától, hogy az új-e (az említett ítélet 45. és 46. pontja).

38. Javasolom e két jogalap sorrendjének megfordítását, és mindenekelőtt annak a kérdésnek a vizsgálatát, hogy a felszólalási eljárásokban a fellebbezési tanácsok rendelkeznek-e mérlegelési jogkörrel a teljes mértékben új bizonyítékok felhasználása tekintetében.

1. Az ítélkezési gyakorlat áttekintése

39. A fellebbezés első és második jogalapján alapuló jogvita lényegében az OHIM kontra Kaul ítélet[9], valamint az abból eredő ítélkezési gyakorlat értelmezésére vonatkozik.

40. Ebben az ítéletben a Bíróság kimondta, hogy a 40/94/EK rendelet[10] – jelenleg a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében szereplő – 74. cikkének (2) bekezdéséből az következik, hogy fő szabályként és eltérő rendelkezés hiányában a tények és bizonyítékok felek általi előterjesztése továbbra is lehetséges a határidők lejárta után, amelyekhez a fenti rendelet értelmében ezen előterjesztés kötve van.[11]

41. Ez a rendelkezés nem biztosíthat feltétlen jogot az eljáró fél számára, hanem kiterjedt mérlegelési jogkörrel ruházza fel az OHIM-ot, amelyet annak egyrészről a bizonyíték relevanciájának, másrészről az eljárás szakaszának és az előterjesztést jellemző egyéb körülményeknek figyelembevételével kell gyakorolnia.[12]

42. E mérlegelési jogkör tényleges, objektív és indokolt gyakorlásának hiánya olyan szabálytalanságnak minősül, amely a döntés hatályon kívül helyezését vonhatja maga után.[13]

7 — Bizottság kontra Sytraval és Brink's France ítélet (C-367/95 P, EU:C:1998:154, 47. pont); Biret International kontra Tanács ítélet (C-93/02 P, EU:C:2003:517, 60. pont).

8 — Lásd a jelen indítvány 99. pontját.

9 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

10 — A közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o., magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.).

11 — OHIM kontra Kaul ítélet (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 42. pont).

12 — Uo. (43. és 44. pont).

13 — Lásd különösen: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM ítélet (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 110. és 111. pont).

43. A 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdését az OHIM valamennyi fórumára alkalmazni kell.

44. Ebből következik, hogy az OHIM fellebbezési tanácsai az elsőfokú eljárás során főszabály szerint nincsenek megszabott határidőkhöz kötve, és a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkörük értelmében lehetőségük van késedelmesen előterjesztett bizonyítékot elfogadni, feltéve hogy e jogkörüket ténylegesen, objektíven és indokoltan gyakorolják.

45. A felszólalási eljárások tekintetében ez a megfontolás kifejezetten következik a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből, mely szerint a fellebbezési tanács a rendeletben és e szabályokban megállapított vagy a felszólalási osztály által a rendelettel és e szabályokkal összhangban megadott határidőn belül benyújtott tényekre és bizonyítékokra korlátozza a fellebbezés vizsgálatát, kivéve ha a fellebbezési tanács úgy véli, hogy a 207/2009/EK rendelet 74. cikkének (2) bekezdése értelmében „további vagy kiegészítő” [14] tényeket és bizonyítékokat kell figyelembe venni.

46. Az OHIM kontra Kaul ítélet [15] nem tér ki arra a kérdésre, hogy a fellebbezési tanács a határidőn túl előterjesztett bizonyítékokat akkor is elfogadhatja-e, ha azok első alkalommal felhozott bizonyítéknak minősülnek abban az értelemben, hogy a megszabott határidőn belül nem nyújtottak be releváns bizonyítékot.

47. A Bíróság ezt a kérdést egyrészről a védjegy használatának igazolására, másrészről a védjegy fennállásának, érvényességének, és oltalma terjedelmének bizonyítására vonatkozó ügyekben vizsgálta.

48. A használat igazolására vonatkozóan a Bíróság a New Yorker SHK Jeans kontra OHIM ítéletben [16] kimondta, hogy ha az érintett védjegy használatát semmilyen módon nem bizonyították az OHIM által megjelölt határidőn belül, ez utóbbi hivatalból elutasítja a felszólalást. Ezzel szemben, amennyiben a megjelölt határidőn belül egyes releváns bizonyítékokat előterjesztettek, további bizonyítékok késedelmes előterjesztése lehetséges, és az a 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésében foglalt mérlegelési jogkör hatálya alá esik.

49. A Centrotherm Systemtechnik kontra centrotherm Clean Soultions és Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM ítéletekben [17] a Bíróság a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének fenti értelmezését követte a védjegy használatának igazolására vonatkozóan egy megszűnés megállapítása iránti eljárás keretein belül. A Bíróság megállapította, hogy a szóban forgó mérlegelési jogkör gyakorlásának feltétele, hogy olyan további bizonyítékokról legyen szó, amelyeket a megjelölt határidőn belül előterjesztett releváns bizonyítékok kiegészítéseként nyújtanak be.

50. A védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítására vonatkozóan a Bíróság a Rintisch kontra OHIM ítéletekben kimondta, hogy az OHIM fellebbezési tanácsa a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdéséből és a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntése céljából, hogy figyelembe kell-e venni azokat a „további vagy kiegészítő” tényeket és bizonyítékokat, amelyeket határidőn belül nem terjesztettek elő. [18]

14 — Ez a kifejezés a rendelet egyes nyelvi változataiban jelentős eltéréseket mutat, lásd a jelen indítvány 26. lábjegyzetét.

15 — C-29/05 P, EU:C:2007:162.

16 — C-621/11 P, EU:C:2013:484, 27–30. pont és 34. pont.

17 — A 2868/95/EK rendelet 40. szabálya (5) bekezdésének második mondatában foglalt határidő tekintetében lásd: Centrotherm Systemtechnik kontra centrotherm Clean Solutions ítélet (C-609/11 P, EU:C:2013:592); Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM ítélet (C-610/11 P, EU:C:2013:593).

18 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C–122/12 P, EU:C:2013:628, 33. és 34. pont); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32. és 33. pont); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33. és 34. pont).

51. Meg kell jegyezni, hogy a Bíróság e tekintetben nem követte Sharpston főtanácsnok ezen ügyekre vonatkozó indítványát[19], amely hangsúlyozta egyrészről a használat igazolása, másrészről a védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítása közötti különbségeket. Ez utóbbi kategória tekintetében a bizonyítási küszöböt a 2868/95/EK rendelet 19. szabálya tartalmazza, amely többek között előírja a korábbi védjegy lajstromozási okiratának benyújtását. Sharpston főtanácsnok álláspontja szerint, mivel a felszólalás keretein belül egyértelműen elengedhetetlennek minősített okiratról van szó, nincs lehetőség annak megvitatására, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyíték új vagy kiegészítő jellegű-e. A korábbi védjegy lajstromozását tanúsító okiratot a fellebbezési szakaszban semmilyen esetben nem lehet figyelembe venni.

52. E megközelítés teljes elutasítása mellett ugyanakkor a Bíróság figyelembe vette a szóban forgó bizonyíték kategóriájának különös jellegét, azaz azt a tényt, hogy a 2868/95/EK rendelet 19. szabálya (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában felsorolt okiratokról volt szó.

53. A Bíróság kifejtette, hogy a szóban forgó bizonyítékfajta tekintetében a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő mérlegelési jogkört megszorítóan kell gyakorolni, és a bizonyítékok késedelmes előterjesztése csak akkor fogadható el, ha azt a bizonyító fél érdekkörében felmerülő körülmények igazolják.[20] E tekintetben a Bíróság eltávolodott azon megközelítéstől, miszerint a bizonyíték 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése szerinti elfogadásának nem feltétele a késedelem igazolása.[21]

2. A fellebbezési tanácsok mérlegelési jogkörének terjedelme teljes mértékben új bizonyíték esetén

54. A védjegy használatának igazolására vonatkozó állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése nem teszi lehetővé a fellebbezési tanács számára olyan, teljes mértékben új bizonyíték figyelembevételét, amelyet késedelmesen terjesztettek elő – amennyiben a megjelölt határidőn belül semmilyen releváns bizonyítékot nem nyújtottak be.

55. Úgy vélem, az OHIM által a jelen fellebbezésben kifejtettekhez hasonlóan, hogy az érintett rendelkezés ugyanezen értelmezését kell elfogadni a védjegy fennállásának, érvényességének és oltalma terjedelmének bizonyítása során is.

56. Ezt a megközelítést támasztja alá mindenekelőtt a vonatkozó rendelkezések rendszere is.

57. A 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése ugyanis e rendelet rendszerén belül horizontális szerepet ellátó szabályt tartalmaz, amennyiben azt az érintett eljárás jellegétől függetlenül alkalmazni kell.

58. Nem látom indokát a bizonyíték jellege szerinti megkülönböztetésnek a bizonyíték alkalmazása során.

59. E tekintetben álláspontom szerint nincs lényeges különbség a 2868/95/EK rendelet 22. szabálya szerinti védjegyhasználat igazolása, és a védjegy fennállásának, érvényességének és az oltalom terjedelmének ugyanezen rendelet 19. szabályának (2) bekezdésében foglalt bizonyítéka között.

19 — Sharpston főtanácsnok Rintisch kontra OHIM ügyekre vonatkozó indítványa (C-120/12 P, EU:C:2013:311, C–121/12 P, EU:C:2013:312 és C-122/12 P, EU:C:2013:313, 71–74. pont).

20 — Lásd különösen: Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 40. és 41. pont).

21 — Lásd különösen: Centrotherm Systemtechnik kontra OHIM ítélet (C-610/11 P, EU:C:2013:593, 117. pont).

60. Sőt mi több, még bizonyos összehasonlítás is létezik a bizonyítékok e két kategóriája között, a közismert védjegy vagy jóhírnevű védjegy fenti rendelet 19. szabálya (2) bekezdésének b) és c) pontjában foglalt bizonyítéka vonatkozásában. A védjegy jóhírnevét tanúsító bizonyítékok megegyezhetnek a védjegy használatának igazolását célzó bizonyítékokkal, ami teljes mértékben igazolja, hogy mindkét esetet azonos módon kell kezelni.

61. Ezen túlmenően a 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésének a bizonyíték fajtájától független, egységes értelmezését e rendelkezés célja álláspontom szerint teljes mértékben megerősíti.

62. Az érintett rendelkezés ugyanis kettős célt követ. Egyrészről ösztönzi a feleket a határidők betartására, mivel a bizonyíték késedelmes előterjesztésével az elutasítás kockázatával néznek szembe. Másrészről fenntartja az OHIM jogkörét a késedelmesen előterjesztett, de releváns bizonyíték figyelembevételére a jogbiztonság és a gondos igazgatás érdekében. [22]

63. A szóban forgó mérlegelési jogkör gyakorlása során az OHIM-nak az eljárási határidők kettős szerepére is figyelemmel kell lennie, amelyek egyrészről az eljárások megfelelő lefolytatásának biztosítását szolgálják, másrészről lehetővé teszik a felek közötti eljárásokban a védelemhez való jog biztosítását.

64. Álláspontom szerint valamennyi megállapítás azonos módon vonatkozik a védjegy használatának igazolására és a fennállás, érvényesség és az oltalom terjedelmének bizonyítására.

65. A fellebbezési szakaszban – egy olyan helyzetben, amikor az erre eredetileg megjelölt határidőn belül releváns bizonyíték nem került előterjesztésre – pusztán a korábbi jog fennállására, érvényességére és az oltalom terjedelmére vonatkozó bizonyíték elfogadásának a lehetősége is jelentős mértékben csökkentené a fél indíttatását e határidő betartására.

66. Ezenfelül a késedelmesen előterjesztett bizonyíték fenti körülmények közötti elfogadása jelentős egyenlőtlenséget eredményezne a felek között, mivel lehetővé tenné a felszólaló fél számára, hogy a korábbi jogosultságának fennállására, érvényességére és az oltalom terjedelmére vonatkozó jogvitát teljes egészében a fellebbezési szakaszba helyezze át.

67. Így az eljárási határidők rendszerének megkérdőjelezése nélkül, melynek célja többek között a felek közötti egyenlőség biztosítása, egy teljes mértékben új bizonyíték álláspontom szerint a fellebbezési szakaszban nem vehető figyelembe.

68. Végül meg kell vizsgálni, hogy ez a megoldás összeegyeztethető-e a Rintisch kontra OHIM ítéleteket [23] alátámasztó alapelvekkel.

69. Ezen ítéletekben a Bíróság megállapította, hogy a korábbi védjegy érvényességének bizonyítása körében a fellebbezési tanács a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése értelmében mérlegelési jogkörrel rendelkezik annak eldöntése céljából, hogy figyelembe kell-e venni azokat a „további vagy kiegészítő” tényeket és bizonyítékokat, amelyeket határidőn belül nem terjesztettek elő. [24]

22 — Lásd: OHIM kontra Kaul ítélet (C-29/05 P, EU:C:2007:162, 47. és 48. pont).

23 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

24 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628, 33. pont); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638, 32. pont); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639, 33. pont).

70. Először is megjegyzem, hogy a Rintisch kontra OHIM ítéletek [25] eljárási nyelvi, azaz angol változatai, csakúgy mint a többi nyelvi változat többsége – kivéve, ha nem tévedek, a spanyol, a francia, román és finn nyelvi változatot – nem „új vagy kiegészítő”, hanem „további vagy kiegészítő” tényekre és bizonyítékokra hivatkozik. [26]

71. A Rintisch kontra OHIM ítéletek [27] érintett pontjainak egyes nyelvi változatai közötti fenti eltérés, amely a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdéseinek nyelvi változatai között fennálló ugyanilyen eltérésből ered, kételyeket vet fel azzal kapcsolatban, hogy e rendelkezés nem teszi-e lehetővé a fellebbezési tanácsok számára a késedelmesen előterjesztett bizonyíték elfogadását, ideértve a teljes mértékben új bizonyíték esetét is.

72. Ebben az esetben azonban ez nem így van.

73. Az állandó ítélkezési gyakorlat szerint egy uniós jogi rendelkezés valamely nyelvi változatának megfogalmazása nem szolgálhat e rendelkezések értelmezésének kizárólagos alapjául. A nyelvi változatok közötti eltérés esetén a kérdéses rendelkezést azon szabályozás általános rendszerére és céljára tekintettel kell – egységesen – értelmezni, amelybe az tartozik. [28]

74. A jelen esetben a 2868/95/EK rendelet felszólalási eljárásokra alkalmazandó 50. szabálya (1) bekezdésének harmadik albekezdése kizárólag a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdésére tesz utalást. Mivel végrehajtási rendeleti rendelkezésről van szó, a fenti 50. szabály nem tekinthető a szóban forgó mérlegelési jogkör forrásának, és az nem terjesztheti ki a fellebbezési tanácsok által a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdése értelmében gyakorolt jogkör terjedelmét sem.

75. Márpedig, amint arra korábban már rámutattam, ez utóbbi rendelkezést – annak céljára és szövegkörnyezetére tekintettel – a szóban forgó bizonyíték jellegétől függetlenül egységesen kell értelmezni.

76. Ennélfogva a 2868/95/EK rendelet 50. szabálya (1) bekezdése harmadik albekezdéseinek nyelvi megfogalmazásai között fennálló eltéréseket, amelyek a Rintisch kontra OHIM ítéletek [29] kérdéses pontjait is érintik, úgy kell feloldani, hogy a fellebbezési tanácsoknak a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő mérlegelési jogköre kizárólag a kiegészítő bizonyítékok figyelembevételére vonatkozik, és nem terjed ki arra az esetre, amikor a megjelölt határidőn belül semmilyen releváns bizonyítékot nem terjesztettek elő.

3. Ezen értelmezés alkalmazása a fellebbezés második jogalapjának elemzésére

77. Második jogalapjában az OHIM arra hivatkozik, hogy a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott ítélet 45. és 46. pontjában azt állapította meg, hogy a fellebbezési tanács a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése értelmében az új bizonyítékok tekintetében is mérlegelési jogkörrel rendelkezik.

78. A fent kifejtett észrevételeimre tekintettel az OHIM ezen álláspontja megalapozott.

25 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

26 — Így például a német („zusätzliche oder ergänzende Sachverhalte und Beweismittel”), spanyol („hechos y pruebas adicionales”), angol („additional or supplementary facts and evidence”), olasz („fatti e prove ulteriori o complementari”), litván („papildomi arba pridėtiniai faktai bei įrodymai”) vagy lengyel („dodatkowe lub uzupełniające fakty i dowody”) nyelvi változat.

27 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

28 — Cricket St Thomas ítélet (C-372/88, EU:C:1990:140, 18. és 19. pont); Brey-ítélet (C-140/12, EU:C:2013:565, 74. pont).

29 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628), Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

79. Következésképpen a megtámadott ítélet jogi hibában szenved, amennyiben a Törvényszék ezen ítélet 45. és 46. pontjában azt állapította meg, hogy a szóban forgó mérlegelési jogkör attól függetlenül gyakorolható, hogy a bizonyíték kiegészítő jellegű-e, és az az új bizonyítékokra is kiterjed.

80. Emlékeztetek ugyanakkor arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint amennyiben a Törvényszék valamely ítéletének indokolása az uniós jogot sérti, de rendelkező része egyéb jogi indokok miatt megalapozottnak bizonyul, ez a jogsértés nem vonhatja maga után az ítélet hatályon kívül helyezését. [30]

81. E tekintetben megjegyzem, hogy az elsőfokú kérelem első jogalapjának elfogadhatósága érdekében a Törvényszék nemcsak a szóban forgó indokot fogadta el, hanem azt a tényt is figyelembe vette, hogy a fellebbezési tanács a kérdéses bizonyítékot annak vizsgálata nélkül vetette el, hogy az „kiegészítőnek" tekinthető-e, vagy sem (a megtámadott ítélet 43. pontja).

82. Az általam kifejtett megközelítés értelmében ugyanakkor a fellebbezési tanácsnak a jelen ügyben a 207/2009/EK rendelet 76. cikke (2) bekezdésének alkalmazása körében meg kellett volna vizsgálnia, hogy a késedelmesen előterjesztett bizonyítékot kiegészítőnek lehet-e tekinteni.

83. A szóban forgó késedelmes bizonyíték kiegészítő jellege vizsgálatának elmulasztásával a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdését.

84. Ezért a Törvényszék ennek megfelelő megállapítását e tisztán jogi indokkal meg lehet erősíteni, amely a megtámadott ítélet 43. pontjában szereplő indok helyébe léphet.

4. Ezen értelmezés alkalmazása a fellebbezés első jogalapjának elemzésére

85. Az OHIM első jogalapjában arra hivatkozik, hogy a kérdéses késedelmesen előterjesztett bizonyítékot nem lehet kiegészítőnek tekinteni, és hogy a Törvényszék az ezzel ellentétes megállapítása alátámasztására téves szempontokat vett figyelembe a megtámadott ítélet 43. és 44. pontjában.

86. A megtámadott ítéletből kitűnik, hogy Grau Ferrer, az OHIM előtt felszólalóként eljáró fél, az erre megjelölt határidőn belül benyújtotta spanyol védjegyének lajstromozási okiratát, amely azonban hiányos volt, mert nem tartalmazta a védjegy grafikus ábrázolását, és annak színeiről csak említést tett. A szóban forgó megjelölés fekete-fehér változatban szerepelt a felszólalási osztályhoz benyújtott felszólalási indokolásban. A megjelölést tartalmazó hiánytalan hivatalos okiratot késedelmesen, a fellebbezési tanácshoz nyújtották be.

87. A megtámadott ítélet 44. pontjában a Törvényszék megállapította, hogy az első alkalommal a fellebbezési tanácshoz benyújtott hivatalos grafikus ábrázolás nem volt „teljes mértékben új", mivel annak fekete-fehér ábrázolása szerepelt a felszólalási osztály előtt fekvő iratokban, és hogy a hiányos lajstromozási okirat említést tett a színeiről.

88. Az OHIM arra hivatkozik, hogy a korábbi védjegy grafikus ábrázolása releváns bizonyíték a felszólalási eljárásban, mivel csak ennek alapján lehet beazonosítani a korábbi ábrás védjegy oltalmának pontos tárgyát és terjedelmét – ilyen ábrázolás hiányában a védjegy oltalmának terjedelmét nem lehet megfelelően megállapítani.

89. E tekintetben az OHIM – álláspontom szerint jogosan – megjegyzi, hogy a megjelölés azonosítását hivatalos módon, a 2868/95/EK rendelet 19. szabálya (2) bekezdése a) pontjának ii. alpontjában kifejezetten említett okirat, a jelen esetben a lajstromozási okirat segítségével kell elvégezni.

30 — Lestelle kontra Bizottság ítélet (C-30/91 P, EU:C:1992:252, 28. pont); FIAMM és társai kontra Tanács és Bizottság ítélet (C-120/06 P és C-121/06 P, EU:C:2008:476, 187. pont).

90. Ennélfogva a grafikus ábrázolásnak az OHIM-hoz benyújtott iratok közé való egyszerű beillesztése nem tekinthető releváns bizonyítéknak, mivel az ehhez szükséges bizonyítási eszközöket a 2868/95/EK rendelet 19. szabályának (2) bekezdése kifejezetten felsorolja.

91. Mindazonáltal nem győzött meg az OHIM azon álláspontja, miszerint a hiányos igazolás kiegészítése céljából késedelmesen előterjesztett hivatalos grafikus ábrázolást semmi esetre sem lehet kiegészítő bizonyítéknak tekinteni.

92. Természetesen nehéz lenne különbséget tenni az eredeti és a kiegészítő bizonyíték között, ha a 2868/95/EK rendelet 19. szabályának (2) bekezdésében foglalt bizonyítékokról van szó.

93. Álláspontom szerint ugyanakkor a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdéséből eredő mérlegelési jogkör fellebbezési tanács általi alkalmazásához elegendő, hogy az érintett fél a megjelölt határidőn belül egyes, a korábbi jogosultság fennállására, érvényességére, és az oltalom terjedelmére vonatkozó bizonyítékokat terjesszen elő a 2868/95/EK rendelet 19. szabálya (2) bekezdésének megfelelően, még akkor is, ha ezek a bizonyítékok nem elégségesek valamennyi fenti tény bizonyításához.

94. Ez a megközelítés összhangban áll a Bíróság által a Rintisch kontra OHIM ítéletekhez [31] vezető ügyekben követett megközelítéssel, amelyekben a felszólaló benyújtotta ugyan a korábbi védjegy lajstromozási okiratát, de az annak megújítására vonatkozó bizonyítékot csak a fellebbezési szakaszban csatolta, így a védjegy érvényességének bizonyítéka késedelmesen került előterjesztésre.

95. Ez az eset magában foglalja azt a – Törvényszék ítélkezési gyakorlatában szereplő – eshetőséget is, amikor a felszólaló benyújtja a lajstromozási okiratot, de azt a megjelölt határidőben elmulasztja kiegészíteni a tulajdonátruházás bizonyítékával, és így a korábbi jog jogosultjára vonatkozó bizonyíték előterjesztése késedelmesnek minősül. [32]

96. Az OHIM maga is elismeri, hogy egy hiányos bizonyítékot csak akkor lehet relevánsnak tekinteni, amennyiben az kizárólag a 2868/95/EK rendelet 19. szabálya (2) bekezdésében foglalt valamely elemre, így a védjegy érvényességére, oltalma terjedelmére, vagy a felszólaló felszólalási jogosultságára vonatkozik. Az OHIM ugyanis fellebbezésében kifejti, hogy a Rintisch kontra OHIM ítéletek [33] alapjául szolgáló tényállásban a megjelölt határidőn belül benyújtott lajstromozási okiratok relevánsak voltak, legalábbis a korábbi védjegy azonosítása és oltalma terjedelmének bizonyítása szempontjából, noha e védjegy érvényességét nem bizonyították.

97. Véleményem szerint az elégtelen, jóllehet releváns bizonyítékra vonatkozó fenti elemzés arra az esetre – így a jelen esetre – is érvényes, amikor a felszólaló hiányos, a védjegy grafikus ábrázolását nem tartalmazó lajstromozási okiratot nyújtott be, így a lényeges bizonyíték a korábbi védjegy fennállására, szóelemére és jogosultjára korlátozódik, de annak tárgyát és az oltalom terjedelmét pontosan és releváns módon nem bizonyították.

98. Ez az indokolás – amely felválthatja a megtámadott ítélet OHIM által kifogásolt téves indokolását – annak megállapításához vezet, hogy a Törvényszék a megtámadott ítélet 40. pontjában helyesen jutott arra a következtetésre, hogy a fellebbezési tanács nem utasíthatta volna el a szóban forgó bizonyítékot annak vizsgálata nélkül, hogy az kiegészítő jellegűnek tekinthető-e, és adott esetben az a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdése alkalmazásában késedelmes volta ellenére is megengedhető-e.

31 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

32 — Lásd: You-View.tv kontra OHIM ítélet – YouView TV (YouView+) (T-480/13, EU:T:2014:591).

33 — Rintisch kontra OHIM ítélet (C-122/12 P, EU:C:2013:628); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-120/12 P, EU:C:2013:638); Rintisch kontra OHIM ítélet (C-121/12 P, EU:C:2013:639).

5. Közbenső következtetés

99. A fenti megfontolások összességéből következik, hogy – noha a megtámadott ítélet 43–46. pontjában szereplő indokolás téves – a következtetést, amelyre a Törvényszék az ítélet 40. pontjában jutott, miszerint a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a 207/2009/EK rendelet 76. cikkének (2) bekezdését, helyben kell hagyni.

100. Ennélfogva azt indítványozom, hogy a Bíróság a fellebbezés első és második jogalapját utasítsa el.

C – A 207/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának megsértéséről (a fellebbezés harmadik jogalapja)

101. A 207/2009/EK rendelet 15. cikke (1) bekezdése második albekezdése a) pontjának értelmében a közösségi védjegy használatának minősül annak olyan alakban történő használata, amely a lajstromozott alaktól csak a megkülönböztető képességet nem érintő elemekben tér el.

102. Azzal, hogy nem írja elő, hogy szigorúan megegyezzen a kereskedelemben használt alak a védjegy lajstromozott alakjával, annak lehetővé tételét célozza, hogy a jogosult a megjelölés kereskedelmi célú hasznosítása során alkalmazhassa annak variációit, amelyek a megjelölés megkülönböztető képességének módosítása nélkül lehetővé teszik annak a változó piaci viszonyokhoz való igazodását. [34]

103. E rendelkezés alkalmazásakor a Törvényszék az elsőfokú kereset második jogalapjának elemzése során, a megtámadott ítélet 82–86. pontjában megállapította, hogy a Grau Ferrer által a korábbi közösségi védjegy tényleges használatának bizonyítására felhasznált megjelölések nem érintették annak megkülönböztető képességét, mivel a szóban forgó eltérések „elhanyagolható mértékű változtatásnak” minősülnek, vagy „nagyon kis mértékben megkülönböztető jellegűek”, és a használt megjelölések „összességükben megegyeznek” a lajstromozott védjeggyel.

104. Az OHIM álláspontja szerint a Törvényszék tévesen alkalmazta a jogot e rendelkezésnek a megtámadott ítélet 83–85. pontjában történő alkalmazásakor, mivel az összehasonlított megjelölések egyes elemeit elhanyagolhatónak minősítette, miközben nem vizsgálta meg, hogy az egyes elemek módosítása a lajstromozott védjegy teljes megváltoztatását vonja-e maga után, következésképpen nem folytatta le a használt megjelölések átfogó értékelését.

105. Megjegyzem, hogy a megtámadott ítélet 83–85. pontjaiban szereplő azon megállapítások, amelyekben a Törvényszék az egyes használt megjelölések által keltett összbenyomást a megkülönböztető jegyekre tekintettel összehasonlította a lajstromozott védjegy által keltett összbenyomással, ténymegállapító értékelésnek minősülnek.

106. Az OHIM érvelése ezért elfogadhatatlan, mivel arra irányul, hogy a Bíróság a tényállás saját maga által elvégzett értékelését a Törvényszék által elvégzett értékeléssel helyettesítse, anélkül hogy végeredményben a tények és bizonyítékok elferdítésére hivatkozna. [35]

107. Más lenne a helyzet abban az esetben, ha meg lehetne állapítani, hogy a Törvényszék – noha emlékeztetett a megjelölések összbenyomáson alapuló értékelésének szükségességére – valójában nem végzett átfogó értékelést. [36]

34 — Lásd: Specsavers International Healthcare és társai ítélet (C-252/12, EU:C:2013:497, 29. pont). Lásd analógia útján: Rintisch-ítélet (C-553/11, EU:C:2012:671, 21. és 22. pont).

35 — Lásd különösen: Rossi kontra OHIM ítélet (C-214/05 P, EU:C:2006:494, 26. pont); Alcon kontra OHIM ítélet (C-412/05 P, EU:C:2007:252, 71. pont).

36 — OHIM kontra Shaker ítélet (C-334/05 P, EU:C:2007:333, 37–43. pont).

108. Ezt az eshetőséget szigorúan kell értelmezni az Európai Unió Bírósága alapokmánya 58. cikke első albekezdésének hatékony érvényesülésének biztosítása érdekében, amely nem teszi lehetővé a Törvényszék szankcionálását a tények szabad mérlegelése miatt.

109. Bevallom, hogy a megtámadott ítélet 66. pontjában található, az alábbiakban beszúrt megjelöléseket áttekintve kérdések merülhetnek fel a Törvényszék 86. pontban tett megállapításának pontosságát illetően, miszerint a használt megjelölések „összességükben megegyeznek” a lajstromozott védjeggyel:

Használt megjelölések	Lajstromozott védjegy
	

110. Ennek ellenére az OHIM érvei álláspontom szerint nem alkalmasak annak megállapítására, hogy a megtámadott ítélet világos megfogalmazása ellenére a Törvényszék valójában nem végezte el a megjelölések összbenyomáson alapuló átfogó elemzését oly módon, hogy az téves jogalkalmazás megállapítását tenné lehetővé.

111. Annak a kérdésnek a Törvényszék általi vizsgálata, hogy a lajstromozott védjegy változatai változtatnak-e annak megkülönböztető képességén, nem tekinthető jogértelmezésnek, és ennélfogva azt a fellebbezésben nem lehet kétségbe vonni a Törvényszék ténymegállapítási hatáskörének csorbítása nélkül.

112. Következésképpen azt indítványozom, hogy a Bíróság a harmadik jogalapot mint elfogadhatatlant, és ebből következően a fellebbezést teljes egészében utasítsa el.

113. Mivel az OHIM valamennyi jogalapja tekintetében pervesztes lett, és a Törvényszék előtt eljáró többi fél nem terjesztett elő észrevételeket, a Bíróság eljárási szabályzata 184. cikkének (1) bekezdése és 138. cikkének (1) bekezdése alapján javasolom, hogy a Bíróság kötelezze az OHIM-ot saját költségei viselésére.

VII – **Végkövetkeztetések**

114. A fenti megfontolások összességére tekintettel azt indítványozom, hogy a Bíróság a fellebbezést utasítsa el, és a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) kötelezze a költségek viselésére.